

FINANSMINISTERIET

Den 12. december 2000

Vedlagt fremsendes i 70 eksemplarer besvarelse af Finansudvalgsspørgsmål nr. 10-12 af 6. december 2000 (§ 7 – bilag 39) (offentligt). Besvarelsen er tillige sendt elektronisk.

Med venlig hilsen

MOGENS LYKKETOFT

Til Finansudvalget

Besvarelse af Finansudvalgets spørgsmål nr. 10-12 af 6. december 2000 (§ 7 – bilag 39 vedr. FFL01) Ad Forslag til finanslov for finansåret 2001

Spørgsmål 10:

Finansministeren bedes oplyse, hvilke finanspolitiske instrumenter, der kunne anvendes, såfremt et økonomisk indgreb svarende til Pinsepakken skulle gennemføres under et skattestop, hvor ingen skatter må hæves i procent eller i kr., og hvor ejendomsværdibeskatningen låses fast på det beløb, der opkræves i 2000.

Svar på spørgsmål 10:

Som beskrevet i publikationerne »Bedre Balance« og »Aftale mellem Regeringen, SF og Enhedslisten om skattejusteringer m.v.« var den direkte anledning til tidspunktet for Pinsepakken, at den økonomiske fremgang var så stærk, at der var risiko for en overophedning af økonomien. Regeringen ønskede derfor et indgreb, som sænkede farten, og dermed mindskede risikoen for en langvarig nedgangsperiode. Det overordnede formål var imidlertid at gennemføre langsigtede strukturforbedringer i økonomien på en række områder. Samlet kan Pinsepakkens målsætning beskrives ved følgende punkter:

- Sænke farten i økonomien ved en strammere økonomisk politik
- Styrke den langsigtede opsparing
- Bedre balance mellem vækst og miljø
- Bedre balance mellem indsats og økonomisk gevinst for lavtlønnede
- En mere ensartet beskatning af kapitalindkomst
- Bedre balance mellem skatteregler i Danmark og udlandet.

Det er antaget, at spørgsmålet alene sigter på den aktivitetsdæmpende effekt af Pinsepakken og mulighederne for at nå de øvrige, hovedsagelig strukturpolitiske, målsætninger med andre midler vil derfor ikke blive omhandlet.

Det bemærkes dog, at reduktionen af rentefradraget styrkede opsparingen og dermed reducerede forbruget i langt højere grad end den direkte virkning som følge af de større skattebetalinger. Denne indirekte virkning, som ikke kan aflæses i provenuberegningerne i tabel 1, er beregnet til at medføre en betydelig afdæmpning af den økonomiske aktivitet. Skulle den samme effekt være opnået direkte ville det have krævet, at indkomstskatterne blev forøget med yderligere 15 mia.kr.